

כ"פ שנה לצאת העלון

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 1018

שבת פרשת בהעלותך י"ח סיון תשפ"א - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

הוראה למעשה

המקור בפרשה: "וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד ירכה עד פרחיה". כנסת ישראל נקראת בשם "מנורה" וכלשונם של חז"ל: "כולך יפה רעיתי ומום אין בך" ולפי שירמיה אמר: "כסף נמאס קראו להם" ויחזקאל קורא אותם (את עם ישראל): "סיגים", כמו שכתוב: "בן אדם היו לי בית ישראל לסיגים", על כן בא זכריה ואמר: "ראיתי והנה מנורת זהב" - זהב היא - לקיים מה שכתוב: "כולך יפה רעיתי". (השלה"ק)

והראש, וגם כשאירע כובד בראש - מקיזין דם ברגלים - ונרפא ומקבל חיותו ממנו, ונמצא - שאין שלימות לראש בלתי הרגלים, כך הנה כל ישראל - קומה אחת שלימה. נמצא, שאפילו מי שנחשב בדעתו שהוא בבחינת ראש לגבי חברו - הרי אין לו שלימות בלי חברו, וימצא חסרון בנפשו מה שחברו משלימו, ועל ידי זה יהיה בטל ושפל רוח לגבי חברו מבלי שימצא האדם ראש וסוף, ועל ידי ביטול זה - יתאחדו להשראת יחודו ית".

ה אדם צריך לקיים את הציפוי של רבותינו ז"ל: "הוי שפל רוח בפני כל אדם", "לפי שיש בכל אחד ואחד - בחינות ומדרגות מה שאין בחברו וכולם צריכים זה לזה, ונמצא שיש יתרון ומעלה בכל אחד מה שאין בחברו וכמשל האדם שהוא בעל קומה - בראש ורגלים, שאף שרגלים הם סוף המדרגה ולמטה, והראש הוא העליון והמעולה, מכל מקום הרי בבחינה אחת - יש יתרון ומעלה להרגלים - שצריך להלך בהם, וגם הם מעמידי הגוף

נקי הדעת שברושלים

מפיץ תורת הבעל שם טוב זיע"א

בשנה שעברה ב"ד בסיון עלה לגנני מרומים הגה"צ רבי יהושע קורנבליט זיע"א שכונה בפי רבים האדמו"ר מקוזמיר. במלאות שנה להסתלקותו אנו מביאים שוב את הראיון שנעשה עם אחיו מחשובי זקני ירושלים וחכמיה הגה"ח ר' אברהם דוד קורנבליט שליט"א

ובנקודה זו נדם לרגע ר' אברהם דוד שיחי' משפך דיבורו. נצלתיו דומיה רגעית זו בכדי לספר לאח הדגול שר' שייע היה קשור למורי ורבי המשפיע הגה"צ רבי משה ובר זיע"א ושזכיתי לשמוע ממורי תשבחות רבות אודות גדולתו, בקיאותו וחריפותו.

בתום שעה קלה קמתי על רגלי ונחמתי את האח החשוב בנוסח המקובל ואז הוספתי ואמרתי: "בטוחני שר' שייע אשר זכה להגות ולהפיץ את תורת הבעש"ט, זכה שהבעש"ט הק' יקבל את פניו בשערי גן עדן ואז מיד הכניסו להיכלו במתיבתא דרקיעא".

הגה"צ האדמו"ר רבי יהושע קורנבליט זיע"ל. לצידו יושב הרה"ח יוסף דירנפלד זיע"ל מבתי אונגריין

ברהיטות ובחיתוך הלשון, הקסימו את שומעי לקחו. מספרים שכשהיה ילד רך בשנים, הוא נכנס פעם לבית הכנסת "שומרי אמונים" של האדמו"ר הראשון רבי אהרון ראטה זיע"א. הצדיק הבחין בו וביקש אותו שיתקרב אליו בכדי לתת לו "שיריים". רבים ראו בכך אות וסימן שהצדיק הבחין כבר אז שהילד יגדל להיות גדול בישראל.

פן נוסף באישיותו היה האופן בו הוא קיבל את יסוריו. שנים מילדיו נפטרו עליו עוד בחייו ובנוסף הוא סבל מעוני ודלות איומה. ואולם כל הצער הזה לא היה ניכר על פניו. הוא תמיד שידר שמחה ואמונה. נראה היה שדבקו בתורת הבעש"ט הק' הזרימה חיות עוצמתית לגופו ולנשמתו הטהורים ובזכות כך הוא הצליח לחיות ולהחיות אחרים".

שבת האחרונה שבת פרשת "בהעלותך את הנרות" בה מופיע הפסוק "ויען יהושע בן נון משרת משה", עלתה לגנני מרומים נשמתו הטהורה של הגה"צ יהושע קורנבליט זיע"א אשר כונה בפי רבים האדמו"ר מקוזמיר.

רבי יהושע שרבים נהגו לקרוא לו גם "ר' שייעא", היה בבחינת אוצר בלום של תורה וחסידות. הוא ידע לספר מעשיות ולצטט בעל פה את דברי תורתם של הבעש"ט ותלמידיו. במהלך חייו שהיו רוויים ביסורים רבים אשר קבלם באהבה הוא זכה להוציא לאור כמה ספרים המבוססים על תורת הבעש"ט זיע"א וביניהם סידור הבעש"ט, הגדת הבעש"ט ועוד.

השבוע הלכתי לנחם את אחיו המבוגר ממנו, הגה"ח ר' אברהם דוד קורנבליט שליט"א. לאחר שהתיישבתי על כסא עתיק בדירתו הזעירה והצנועה בשכונת "בתי נייטיץ" שליד שכונת "מאה שערים", ביקשתי ממנו שייספר על אחיו ר' שייע. "האח שלי היה בעל תפילה מופלא" הוא החל לספר. "כי אנשים רבים היו מגיעים לבית הכנסת סטרופקוב שבשוק "מאה שערים" בכדי להאזין לתפילתו. קהל המתפללים היו מתעוררים בתשובה לשמע חזנותו וניגוניו. כמו כן, הוא היה עורך סעודה שלישית עבור מתפללי בית הכנסת, בה הוא היה משמיע את דברותיו. זכרוננו היה מופלא. הוא היה מצטט מילה במילה אמרות טהורות של הבעש"ט ותלמידיו הק'. דברי התורה שהיו קולחים מפיו

הגה"ח ר' אברהם דוד קורנבליט שליט"א

בשורה טובה: ניתן להאזין ל"שמעו ותחי נפשכם" - קו שיעורי התורה והייעוץ היומי של עורך העלון שיחי' במס' הטלפון 03-307715

המעוניינים להתייעץ עם עורך העלון הרב עדו יצחק ובר שליט"א בנוגע לזיווגים, פרי בטן, פנסה, שלום בית ועוד על פי תאריך לידתם ושמן יתקשרו לטלפון 058-3268149

המעוניינים להפיץ את העלון בסביבתם יתקשרו לטלפון 058-3268149

לעילוי נשמת הגאון הגדול רבי מרדכי אהרן בן רבי יוסף חיים שיינברגר זצ"ל נפטר י"ח אב התשע"ט. ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת מורנו המשפיע הגה"צ הרב חיים משה בן הגה"ח פנחס לייבוש וובר זיע"א, מייסד העלון ואשתו הרבנית הצדיקה מרת מרים רחל בת ר' מרדכי ז"ל

שאלות קצרות ותשובות בצידין על הפרשה:

1. מה הקשר בין סיומה של הפרשה האחרונה ("נשא") לפתיחת פרשתנו ("בהעלותך")?

תשובה: רש"י הק' משיב על כך תשובה וזו לשונו: "למה נסמכה פר' המנורה לפר' הנשיאים, לפי שכשראה אהרן חנוכת הנשיאים, חלשה אז דעתו כשלא היה עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו. אמר לו ה' ית': "חייך, שלך גדולה משלהם, שאתה מדליק ומיטיב את הנרות". מדבריו אלה של רש"י מובן, שבזכות ש"חלשה דעתו" של אהרן, היינו שהוא חש ביטול במציאות, זכה לעליה בכך שניתן לו להדליק את המנורה וכלשון הגמרא (מס' בבא מציעא דף פה ע"ב): "כל המקטין עצמו על דברי תורה בעולם הזה, נעשה גדול לעולם הבא".

2. בעל הטורים כותב על פתיחת פרשתנו: "סמך נרות לחנוכה, רמז לחנוכה ולפרסומי ניסא בנרות". צריך להבין איפוא מה הקשר בין חג השבועות שפרשת "בהעלותך" נקראת בסמיכות אליו, לחנוכה?

תשובה: ידוע שעיקר מלחמתם של המכבים היתה על כך שהיונים ביקשו "להשכיחם תורתך", ולכן לאחר שאנו זוכים לקבל כל שנה את התורה מחדש בחג השבועות, אנו מזכירים ומציינים באמצעות פר' "בהעלותך" את חג החנוכה שכאמור כל עניינו היה מסירות הנפש של המכבים שלא תשכח תורתו של ה'.

3. על המילה שעל שמה נקראת כל פרשתנו "בהעלותך" אומר רש"י: "על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתו לשון עלייה, שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה". ואז רש"י מוסיף פירוש נוסף: "דבר אחר... מכאן שמעלה היתה לפני המנורה, שעליה הכהן עומד ומדליק". וצריך להבין למה רש"י נזקק להביא את הפירוש השני?

תשובה: רש"י מבקש לרמז לנו בפירושו השני: אל תחשבו שהשלהבת שמסמלת את ההתלהבות שלנו בעבודת ה', תעלה מאליה מבלי שנתאמץ עבור כך. עלינו להשתדל לעלות על המעלה והמדריגה שסוללת עבורנו את הדרך לעבודת ה', ורק אז נזכה שהשלהבת - ההתעוררות שלנו בעבודת ה', תעלה מאליה.

והמן זרע גד הוא (יא, ז)

ופירשו בזוהר הקדוש (חלק ג קנה, ב): "כמו שבני גד לקחו חלקם בארץ אחרת, כך המן שורה על ישראל מחוץ לארץ הקדש". דברי הזהר הקדוש האלה סתומים הן.

ואפשר לבאר על דרך הפשט, דכמו שגד אף על פי שהיו החלוצים שכבשו ארץ ישראל, אף על פי כן נטלו חלקם בארץ סיחון ועוג. כך אף על פי שכל ההשפעות באות מארץ ישראל, בכל זאת ירד המן רק במדבר מחוץ לארץ הקודש.

וכוונת הזוהר לבאר בזה, שגם השפעת המן באה מארץ ישראל.

וראה בפירוש רש"י על הפסוק (דברים יא, ג): ארץ אשר ה' אלהיך דורש אותה, "והלא כל הארצות הוא דורש וכו', על ידי אותה דרישה שדורשה - דורש את כל הארצות עימה".

והנה מרים מצורעת כשלג (יב, י)

מדרש פליאה, הובא בספר ישמח משה, וזה לשונו: "הרוצה לידע תחית המתים מן התורה, יראה והנה מרים מצרעת כשלג".

אפשר לומר לפי הכלל הידוע שהקדוש ברוך הוא דן את האדם מדה כנגד מדה הן לטב והן למוטב, ובמסכת סוטה (דף ט, א) לומדים זה ממרים שנתעבבה למשה כשהושלך ליאור, כמו שנאמר (שמות ב, ד) "ותצב אחותו מרחוק וגו'", ובשכר זה התעבבו ישראל כשנצטרעה, כמו שנאמר (במדבר יב, טו) "והעם לא נסע עד האסף מרים".

והנה כמו כן כל ישראל מחכים ומצפים לביאת המשיח ותחיית המתים, בודאי שהקדוש ברוך הוא ימדוד להם מדה כנגד מדה להחיותם בתחיית המתים, בשכר ההמתנה שלהם.

וזהו הרוצה לידע תחיית המתים מן התורה, יכול ללמד את זה ממרים, ששילם לה הקדוש ברוך הוא כגמולה הטוב בשכר המתנתה על משה כנ"ל, וכמו כן כלל ישראל שמחכים ומצפים בכל יום ובכל רגע על ביאת משיח צדקנו ותחיית המתים, בודאי שאין הקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה, ומכל שכן לבני בחיריו בני אברהם יצחק ויעקב המיחלים תמיד לחסדו.

ויעש כן אהרן וגו' וזה מעשה המנורה (ח, ט-ג)

פירש רש"י: "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה".

אפשר לפרש, על פי מה שכתב הרמב"ן: "ויעש כן אהרן, לומר שהוא היה מדליק אותן כל ימיו, ואף על פי שהמצוה כשרה בבניו, אבל הוא היה מזדרז במצוה הגדולה הזאת".

וזהו מה שכתב רש"י: "ויעש כן אהרן להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", פירוש, שלא שינה בזה, שהדליק ארבעים שנה את המנורה בעצמו.

עוד אפשר לומר פירוש נוסף - להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, שכל הארבעים שנה שהדליק לא שינה מיומו הראשון, באותה החביבות וההתלהבות, שלא נעשה אצלו הדבר כהרגל וכמצות אנשים מלמדה בהמשך הזמן הארוך של ארבעים שנה.

ותורה לשון הוראה, שנכתב כל זה להורות לנו איך להתנהג בעשיית המצוות.

עוד אפשר לפרש, על פי המבואר בליקוטי תורה מאדמו"ר הזקן נשמתו עדן: "ובהעלות אהרן את הנרות, שהן נשמות ישראל, הנה מתעלים כולם". וזהו להגיד שבחו של אהרן שלא שינה, כלומר שלא שינה בין הנרות, היינו נשמות ישראל שנקראים נרות כמו שנאמר נר ה' נשמת אדם, וכולם היו חשובים אצלו. וכמו שאיתא בספר התניא (פרק לב): "נקראו כל ישראל אחים ממש, מצד שורש נפשם בה' אחד".

ואפילו אותם שאין להם שום מעלה יתרה, גם אותם קרב לתורה. וזהו שמסמך כאן, וזה מעשה המנורה עד ירכה עד פרחו, על פי מה שאיתא שם בליקוטי תורה ש"כלל נשמות ישראל נקראים בשם מנורה, ירכה היא הרגל התחתון, ופרחה הם הפרחים העליונים גדולי צדיקים. ירכה ופרחה מנורה אחת, שצריך להיות אחדות גמור זה עם זה, שלא יביט ברעת חברו", עין שם.

וכל זה הוא עבודתו של אהרן, אוהב שלום ורוחף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. רחמנא אדכר לן זכותא דאהרן כהנא קדישא.

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה בו' ניסן תשע"ג

סיפורים לשבת

התורה מכרזת עליו - חלק אחרון

הוא נטל את המכתב קרעו לפיסות קטנות והשליך את הפיסות הימה, באה הרוח חפנה ברטט את הפיסות ופיזרה אותן במעופה. הביט ר' הירש אחר הפיסות המתעופפות, ורגיעתו העמיקה. למה לאדם להכין לעצמו נסיונות? די לו באלו שמזמינים לו משמים.

עלה ר' הירש לארץ הקודש ואיוה למושב לו את אחת מחורבות ירושלים. וכמעשהו בורשה כן מעשהו בירושלים. יושב והוגה בתורה ועובד את הקב"ה באהבה וביראה.

בינתיים אזל מעט הממון מכיסו, והמשפחה הגיעה עד פת לחם. חכך ר' הירש בדעתו מה לעשות, ולפי שדי לו לתלמיד חכם בטביעת עין בלבד למה שנצרך לאדם מן השורה ללמוד ולקלוט במשך ימים רבים, החליט בבוקר בהיר לפנות אל רבי שמואל סלנט, רבה של ירושלים וראש ישיבת עץ חיים.

התעטף ר' הירש באדרתו ובמגבעתו והלך למעונו של רבי שמואל. רבי שמואל נתן לו שלום, ולאחר ששאלו לשמו ולמקום ממנו הגיע, שאל למבוקשו.

"חפץ אני להתקבל לישיבת עץ חיים, אמר ר' הירש בפשטות, וכן להנות מן התמיכה הניתנת לתלמידי הישיבה, כי בני ביתי רעבים ללחם".

הביט בו רבי שמואל בתמיהה ושאל: "להנות מן התמיכה? מי זה בא ללמוד על מנת לקבל תמיכה? וכלום יש בידך המלצה כלשהי להגיד לאדם ישרו? כדי שנוכל לעמוד על טיבך?"

אלמלא היו עיניו של ר' הירש מושפלות כל כך בוודאי היה רבי שמואל מבחין באור של טוהר הקורן מהן, אבל היות שר' הירש, כדרכו, לא הבלית את עמוד שדרתו, לא הסגירה חיצוניותו העלובה את הוד פנימיותו.

כיון שהמכתב היחיד שהיה בידו כבר נבלע מזמן במי הים, לא אמר ר' הירש מאומה, ולפי שהרגיש בנפשו כי את ההשתדלות שצריך אדם לעשות, כבר עשה, החל לצעוד אחורנית כדי לשוב לחורבה ששם מחכים לו בני ביתו.

אבל עוד ר' הירש נסוג אחור, ונקישה על הדלת עוררה את הגאון. נכנס הדור והניח ציור מכתבים על השולחן. נטל רבי שמואל את המכתבים, בחן אותם ברפרוף, והתעכב על אחד מהם. היה זה מכתב שנשלח על ידי החידושי הרי"ם.

הניח הגאון את כל המכתבים, ופתח את מכתבו של הרבי. קרא רבי שמואל את דברי המכתב וקריאה של השתוממות פרצה מפיו: "רבנו דעלמא כולא! רבונא דעלמא כולא!"

הביט ר' הירש בפני הרב שסומק של התרגשות פשט עליהם, ותמיהה עלתה בלבו.

"הפלא ופלא! הפלא ופלא!" לא פסק רבי שמואל להתפעל. אחר כך פנה אל האברך ואמר לו בחיבה גלויה: "יהודי יקר, בעבורכם הסער!"

תמונת השבוע

בתמונה נראה השבוע האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א מסדר קידושין בבית מדרשו עבור בחור מהישיבות של הכיפות הסרוגות אשר מגיע בדביקות יחד עם חבריו מדי ליל שבת ל"שיש" של האדמו"ר שליט"א

עכשיו שר' הירש קיבל מכתב מרבו למוסרו לרבי שמואל, לא ידע מה כתוב בו, וגם לא חקר על כך. אבל בדרך, באניה, שינה ר' הירש לפתע דעתו. פתע פתאום עלה במחשבתו כי בוודאי כתב רבו לרבי שמואל דברי תורה משמחי לב ונפש, ולפי שצמאה נפשו לדברי תורה אמיתיים, החליט להציץ במכתב כדי להתבשם מניחוחו. (עד כאן התקציר מהשבוע הקודם)

דלמעלה רקיע תכול, ומתחת מי ים רגועים. עומד ר' הירש על סיפון האניה. המכתב של רבו צורב את אצבעותיו אבל הכמיהה לדברי התורה שיררו את נפשו, צורבת יותר את לבו. פותח ר' הירש את המכתב, פורשו לפני עיניו והוא מתחיל לקרוא.

אבל זאת הפעם לא העלה הרבי חידושי תורה על הכתב. התוכן היה אחר לגמרי ממה שציפה לקרוא בו. וכן נאמר: "בזה באתי להעיד כי האברך המוכ"ז הינו בר אורין הלומד תורה מתוך יסורים מיום עמדו על דעתו. כל ימיו הוא משחיר פניו על עמל התורה. נא לקרבו ולתומכו".

קרא ר' הירש את המכתב ורוחו נתפעמה. הוא הביט אל מי הים, אחר כך נשא עיניו אל רקיע השמים ואנחה אחת פרצה מלבו. כל ימיו נזהר שלא לעשות את התורה קרדום לחפור בה. והנה עכשיו עלול הוא, עקב המכתב, לסטות מן הקבלה שנטל עליו.

במחשבה ראשונה חשב ר' הירש ליטול את המכתב ולהטמינו עמוק בין כליו, כמו לשכוח ממנו ולא לגעת בו ולא להשתמש בו עד עולם. אבל במחשבה שניה ביטל את המחשבה הראשונה. ארץ ישראל נקנית ביסורים, האם יודע הוא עכשיו אלו מצוקות נכונות לו על אדמתה? ואם יגיעו חלילה ימים של עוני עד פת לחם היוכל להתעלם מצער בני הבית? ואולי ברגע של צער ואזלת יד יאלץ, למרות רצונו, להשתמש במכתבו של הרבי?

הביט ר' הירש אל השמים התכולים החובקים זרועות עולם, ורגיעה ירדה בלבו. מי שנתן חיי יתן מזונו.

רגיעון נועז נולד בלבו. מוטב לעשות מעשה עכשיו,

בשבוע שעבר סופר שבימי ערב שבועות הגיע לביקור בישיבתו של הגאון רבי שמואל סלנט זצ"ל, רבה של ירושלים, אחד מהתורמים החשובים של הישיבה הנדיב הדגול ר' פנחס.

שלא כבשאר הימים שבו היה זוכה לקירוב נאה בבואו לישיבה, בו ראש הישיבה היה מקדם את פניו בקבלת פנים שנעמה לו, הפעם, בהגיעו בהדרת כבוד לישיבה, לבוש במעיל קיץ קליל ומטה בעל גולת זהב נאה ומרשימה בידו הוא נחל אכזבה ומפח נפש. הסיבה לכך הייתה כי באותה שעה נועד רבי שמואל עם אחד מבני הישיבה החדשים שאך לפני ימים ספורים עלה לארץ הקודש. הוא ישב על אחד הספסלים והקשיב קשב רב לדברי האברך. דברי התורה המתוקים ומאירי עיניים העלו הבעת קורת רוח על פניו.

לאחר קבלת פנים ראשונית התנצל הגאון לפני האורח כי כרגע לא יוכל להתפנות בשל אותו אברך אבל כעבור זמן יוכל להתפנות אליו לארוחו כראוי.

הנדיב קיבל את ההתנצלות בחיוך מאולץ, מן השפה אל החוץ. סקר הנדיב בפליאה את האברך שבו התמקד רבי שמואל. האברך היה דל בשר, "עור ועצמות" עטוף בבליי סחבות וזוכה הוא לכבוד מלכים מראש הישיבה הגאון.

הגביר בלע עלבוננו. בקוצר רוחו לא המתין, הוא שב במרכבה לבית המלון בו התאכסן. זמן רב לקח לו להשיב את נפשו מן העלבון הבלתי צפוי. כשהתאושש חש רבי פנחס כי בזעם לא ישיג דבר, שכן בקרבו שכן לב יהודי רגיש ושופע רחמנות. הוא החליט לברור על שום מה הקדיש רבי שמואל תשובת לב כה רבה לאותו אברך. לאחר בירור יסודי כשעלו ממצאים בידו החליט להגדיל את תמיכתו בישיבת "עץ חיים" אשר זכתה שכאלו הם תלמידיה.

ר' הירש טומשובר קראו לו לאברך. הוא נולד בוורשה רבתי ולמד בישיבתו של בעל "חידושי הרי"ם" מגור זי"ע. הוא היה מן הממיתים עצמם באהלה של תורה לא פסק פומיה מגירסיה יומם ולילה. לצערו נאלץ לשנות את מקומו. אחיו שעלה לפני זמן מה לירושלים הלך לעולמו והשאיר את אלמנתו הזקוקה לחליצה. רבי הירש החסיד לא התמהמה.

כיוון שחישב את צעדיו החליט בהזדמנות זו להעלות את משפחתו עמו ולקיים ישוב ארץ ישראל. כאשר סידר עניניו, הלך ר' הירש להפרד מעל רבו. בא אל הקודש פנימה והרכין עצמו לקבל ברכת הדרך.

שח עמו הרבי בעיניים הקשורים לנסיעתו, וטרם נפרד מעליו עשה אותו שליח למסור מכתב לרבה של ירושלים, הלא הוא רבי שמואל סלנט, ראש ישיבת עץ חיים.

היה זה כאשר רבי שמואל נסע לחוצה לארץ בעיני ארץ ישראל. במסעו הגיע לגור והתוודע לחידושי הרי"ם. מיום ביקורו אצל הרבי התפתחה ביניהם ידידות שהתקיימה בחילופי מכתבים בין הרבי מגור לרבה של ירושלים.

המשך בעמוד הבא

לעילוי נשמת הבחור החשוב שמואל סגל ז"ל בן רחל שתחי'

לפרסום או לרפואה, הצלחה והנצחה - 02-5828284

לעילוי נשמת הגה"ח הרב נחום עקיבא יוסף בן יחיאל יהודה שלזינגר ז"ל נלב"ע ח"י אלול תשס"ז

בתחיית המתים בשעה שיבוא משיח צדקינו ויגאלנו במהרה בימינו.

האיסור שתקף וקיים עד ביאת המשיח

השבוע עלה שוב הנושא של "העליה להר הבית" לכותרות. אנשים שלדאבון הלב לא מתנהלים על פי דעת התורה וההלכה, ביקשו להביא טעמים חסרי היגיון וזיקה לתורתנו הקדושה בכדי לשכנע שכעת (חלילה) זה צו השעה לעלות להר הבית.

הדברים החמורים הללו אשר אותם הוגי הדעות השמיעו, צרמו את אוזניהם והעכירו את רוחם של יראי ה' שקיבלו על עצמם להשמע לדעת גדולי ישראל מהדור הקודם והדור הנוכחי אשר אסרו באיסור חמור שלא לעלות לכל שטח הר הבית.

במיוחד עשו עוול בכך ששירבבו את שמו של אחד מגדולי האדמו"רים זיע"א אשר הביע את דעתו הנחרצת בדבר האיסור לעלות להר הבית וכביכול הסבירו שבנסיבות הנוכחיות הוא היה מתיר את העליה לשם. כמובן שדברים אלה מכפישים את דמותו הטהורה ואת שמו הטוב, כי הרי במהלך כל ימי חייו הוא פעל גדולות ונצורות לקרב יהודים לאבינו שבשמיים ולהרחיקם מעבירות כגון האיסור החמור ביותר של העליה להר הבית בעת הזאת כשאנו עדיין טמאי מתים.

ברצוני לשבח את החשובים מרבני הישיבות של הכיפות הסרוגות אשר פרסמו השבוע מכתב חריף בנוגע לאיסור של העליה להר הבית בעת הזאת.

ויהי רצון שבקרוב ממש נזכה לעלות להר הבית כשיבוא משיח צדקנו ויטהר אותנו מטומאתינו ויבנה עבורינו את בית המקדש השלישי והנצחי.

זקן החסידים הרה"ח ר' יצחק מרדכי פרוכטר זצ"ל

שלו וחושיו המיוחדים.

פעם ביקשתי ממנו להגיע לביתו בכדי שאעלה על הכתב את הסיפורים המיוחדים שהוא תמיד משמיע באוזניי. רבי יצחק מרדכי נעתר לבקשתי והזמין אותי להגיע אליו באחת ממוצאי השבתות. כשהגעתי לביתו, אמר לי שבשמחה הוא מוכן להשמיע באוזני את דבריו בכדי שאפרסמם על גבי העלון ואולם הוא מבקש שתמונתו לא תופיע בגיליון. הסברתי לו שתמונתו חשובה מאוד בכדי שהקוראים יקשרו את דבריו למראהו. למרות היותו אדם חביב שמשדל תמיד לרצות את סובביו, הפעם הוא התעקש לדבוק בעמדתו.

כשהבחנתי בכך, ויתרתי על הרעיון להביא באותה העת את דבריו בעלון. כעת אני מתחרט על כך חרטה עמוקה ורק מתנחם בכך שבעזרת ה' יתברך בקרוב ממש אזכה שוב לשמוע ממנו את דבריו הקולחים כשיקום

זקן החסידים שהשרה נעימות ושמחה

השבוע נסתלק לגנזי מרומים אחד מנקיי הדעת שבירושלים עיר הקודש אשר קיים במהלך כל ימי חייו את מאמר המשנה בפרקי אבות ששמאי אומר: "והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות" (פרק א, משנה טו).

שמו הוא הרה"ח יצחק מרדכי פרוכטר זצ"ל. בהיותו ילד כבן חמש שנים, הוא עלה יחד עם הוריו מהעיר "טמישוורא" שברומניה לארץ הקודש. היה זה בתום תקופת השואה הנוראה.

משפחתו התיישבה בשכונת "בתי אונגריין" שבירושלים ושם הוא המשיך להתגורר עד סוף ימיו גם לאחר שנשא את נוות ביתו למשפחת רכטשפר הירושלמית אשר איתה הקים דור ישרים מבורך שהולכים בדרכי התורה והחסידות.

ר' יצחק מרדכי היה מחשובי חסידי ויז'ניץ. הוא עוד זכה להכיר את האדמו"ר בעל ה"דמשק אליעזר" זיע"א. לפרנסתו הוא למד את המקצוע של סופרות סת"ם. בשנותיו האחרונות (במיוחד מאז שהתאלמן מאשתו הצדקנית מרת חיה פראדל ז"ל) הוא הקפיד להשתתף בשיעורי תורה מהשעות המוקדמות של הבוקר ועד שעות הלילה המאוחרות. את הלימוד היה פותח בבוקר בבית הכנסת חב"ד "אוהל יצחק" ברחוב בעל התניא ובשעות הצהריים היה מדדה את רגליו לשיעור בבית הכנסת "חתם סופר" שבבתי אונגריין ובשעות הלילה היה משתתף בשיעור בבית הכנסת "תולדות אברהם יצחק" שבשוק מאה שערים.

בכל עת שהייתי פוגש בו, הוא היה עוצר מלכת וכשחיוך רחב על שפתיו היה משמיע באוזני דברי תורה מלהיבים וסיפורי צדיקים המעוררים לעבודת ה'. למרות זקנו הצחור שעיסר את פניו החייכניות, הוא שידר צעירות ורעננות וזאת בזכות זקיפות הקומה

התורה מכרזת עליו - המשך מעמוד קודם

מכתבו של הרבי בעל העינים הפקוחות, שהגיע בעתו ובזמנו, פתח את שערי ישיבת עץ חיים לפני רבי הירשל. וכשעמד רבי שמואל על טיבו לא זז מלחבבו, ולא נשא פניו לגביר מתומכיה העיקריים של הישיבה, בעת אשר שמע דברי תורה מפי ר' הירשל.

וכאשר נודעו לר' פנחס הנגיד קורותיו של ר' הירשל טומשובר, לא די שנרגע, לא די שסלח, אלא הוסיף לתמיכה הקבועה עבור ישיבת עץ חיים שכאלה הם פני תלמידיה.

ובעוד ר' הירשל תמה, קרא רבי שמואל את דברי החידושי הרי"ם מתוך האיגרת:

"היות ותלמידי האברך רבי הירשל מטומשוב נסע לעיר הקודש ירושלים ת"ו, מקום שאין מכירים אותו, ואף על פי שנתתי בידו מכתב המלצה להגיד לאדם ישרו, חושש אני, לפי מה שאני מכיר, שלא ימסור לכבוד תורתו את המכתב. אי לכך העתקתי את הכתב כדי לשלחו אל כבוד תורתו על ידי הפוסטה. ובכן נכתב במכתב המלצה כי אברך זה לומד תורה מתוך יסורים מאז עומדו על דעתו ומשחיר פניו על עמלה של תורה. נא לקרבו ולתמוך בו."

הריני משגר בזאת ברכת מזל טוב לבבית לבני בכורי העיתונאי והסופר המוכשר הרה"ח אריה ארליך ובר זוגתו מרת אפרת רחל לאה שיחי לרגל הולדת ביתם שרה מלכה שתחי' יהי רצון שיזכו לגדלה לתורה, לחופה ולמעשים טובים יחד עם שאר יוצאי חלציהם שיחי'
 י"ג אב תשפ"א

לעילוי נשמת מורי הדיין הגאון האדיר רבי זלמן נחמיה בן רבי אברהם גולדברג זצ"ל. נסתלק לגנזי מרומים בל' אב - א' של ראש חודש אלו התש"פ ת.נ.צ.ב.ה. לעילוי נשמת דודתי עפרה רכלין בת ישראל ז"ל נפטרה ל' סיון ה'תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה.